

Zprávy z farnosti

01/2010

První krůčky v novém roce 2010. Ale nezapomeňme, i ty zanechávají stopy. A také na tom záleží, kam budou směřovat. Kdybychom se vydali špatným směrem, museli bychom se vracet (jestli by to vůbec šlo), anebo alespoň další kroky postupně stáčet dobrým směrem.

V těch několika řádcích zaznělo „špatným“ a „dobrým“. Na to bychom se měli v tom novém roce zaměřit. Usilovat o dobro vším možným způsobem a zase se bránit všemu špatnému, ať se to objevuje v jakékoliv formě. Na tom záleží, jaký tento rok bude. Bude úspěšný, bude šťastný, bude...? Nejde o něco neurčitého, ale týká se to osobního života každého z nás. A tak si navzájem přejme, abychom byli vytrvalí, trpěliví, odhodlaní atd. A prosíme, aby nám Bůh dal potřebné požehnání pro všechny dny nového roku 2010.

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2010

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

LEDEN

1. Aby se mladí lidé učili používat moderní sdělovací prostředky ke svému osobnímu růstu a k lepší přípravě na svou službu společnosti.
2. Aby si všichni věřící v Krista uvědomovali, že jednota mezi křesťany je podmínkou účinnějšího hlásání evangelia.
3. Abychom v Duchu a pravdě dokázali vést dialog s lidmi jiných názorů, abychom dovedli pozorně naslouchat a nacházet správná slova i postoje pro své svědectví Kristu.

*

Co je apoštolát modlitby?

Je to zcela jednoduché. Pro apoštolát modlitby je charakteristické, že se na něm může podílet každý bez rozdílu stavu či vzdělání. Nevypisuje se přihláška, nevydávají se legitimace, neplatí se členské příspěvky. Zároveň však apoštolát modlitby otevírá nejjednodušším způsobem širokou možnost ovlivnění dobra i zla v Božím království na zemi, protože modlitba je tak důležitá a tak účinná, že nám to připadá až nemožné. Do modlitby vkládám vše, co jsem a co mám. I když to může vypadat jako zcela nepatrné, nabývá to na síle a velikosti, protože vše činím v Duchu svatém a s Ježíšem Kristem. Takto vše přijímá Otec s laskavostí a velmi si toho cení.

Denně se modlím obětní modlitbu a do ní vkládám všechno, co je mi na světě drahé, k tomu svou modlitbu a práce, radosti a bolesti celého dne. Spojuji vše s obětí, kterou přináší Kristus Otcí a tím vše nabývá na hodnotě.

Zároveň dostává i můj vlastní život, přes svou nedokonalost a nepatrnost, hluboký smysl, i když náležím třeba k těm, s nimiž se už nepočítá pro jejich stáří, nemoc nebo tělesnou neschopnost.

Při celé své jednoduchosti apoštolát modlitby všechny spojuje se skutečně důležitými problémy církve na celém světě. Tím se opět naše darování násobí a stává se ještě důležitějším.

Počet zapojených do apoštolátu modlitby se ovšem nevede. Odhaduje se však, že nás je asi 50 až 70 milionů na celém světě.

texty byly převzaty z <http://www.modlitba.net/>

*

Vánoční poselství Mons. Jana Baxanta

U příležitosti svátků narození Spasitele zasílá všem diecézánům biskup litoměřické diecéze Mons. Jan Baxant následující slova:

Drazí a milí moji diecézáni,

často mám před sebou mapu naší diecéze a hledám místa a farnosti, která jsem ještě nenavštívil. Upřímně se Vám vyznávám, že mě mrzí, že jsem během uplynulého roku nemohl dorazit do všech farností alespoň jedenkrát. Chtěl jsem, nebylo to

však možné. Farnost v naší diecézi je přes 400 a dnů v roce jen 365. Předpokládám, že chápete omezenost času i sil, a že po Novém roce nám dobrý Bůh dá také nové a další příležitosti ke společným setkáním. Jak rád bych Vás všechny viděl! Máme velikou výhodu. Aniž bychom se museli vidět, duchovní pouto tu už je. Přesvědčil jsem se, že je zde mnoho šikovných, obětavých a radostných křesťanů. A to jsem se ještě nesetkal se všemi!

Vánoční čas, který pomalu už nastává, je nepochybně dobou Boží lásky, lidského přátelství a potvrzení hodnoty a krásy meziosobních vztahů. Prosím Vás všechny, Vás křesťany a katolíky, své diecezány: neponechejte nikoho ve své blízkosti opuštěného, smutného, odstrčeného, trpícího. Ježíš Kristus Spasitel se narodil pro každého člověka a každému nabízí záchranu a štěstí věčného života. Možná, moji milí, že právě Vás Vykupitel posílá k těm, které sužuje bolest a různé nemoci, a snad jste to i Vy, kdo těm nejchudším z nejchudších, tedy nemajících víru v Krista, Přítel a Bratra člověka, máte nenásilně zprostředkovat křesťanskou naději a smysl sice skromného, ale opravdového života s Bohem. S důvěrou Vás vybízím k rozhodnosti chtít být nástrojem v Boží ruce. Kolem sebe rozdávat a předávat to, co už sami z Božích darů v sobě chováte pro sebe, ale i nosíte pro druhé.

Přeji Vám všem krásné vánoční dny. Velmi si sám přeji, aby se Boží požehnání rozlévalo do všech míst naší rozlehlé diecéze, všude tam, kde lidé žijí, a dosáhlo, i díky Vám, ke každému lidskému srdci. Děkuji Vám za veškerou účinnou pomoc a ochotnou spolupráci při šíření Božího království a Kristova evangelia.

S modlitbou za Vás a s prosbou o modlitby za mne Váš biskup + Jan.

Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický

Zemřel Mons. Milan Bezděk

V úterý 22. prosince 2009, krátce před půl desátou hodinou dopolední, zemřel v Litoměřicích po dlouhé a těžké nemoci Mons. Milan Bezděk, bývalý generální vikář litoměřické diecéze.

Mons. Milan Bezděk, čestný prelát Jeho Svatosti a děkan Katedrální kapituly sv. Štěpána v Litoměřicích, se narodil 25. března 1928 v Brně. V letech 1945 - 1948 pracoval jako administrativní úředník Městského národního výboru v Brně, v roce 1948 - 1949 byl pomocným dělníkem ve Zbrojovce Brno-Líšeň a v letech 1949 - 1956 pracoval jako provozní účetní podniku Pozemní stavby Brno. V této době vystudoval obchodní akademii, v letech 1950 - 1953 plnil vojenskou základní službu u PTP a od roku 1956 do roku 1962 studoval Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu (CMBF) v Litoměřicích.

Na kněze byl vysvěcen 24. června 1962 v Litoměřicích. Jako kaplan působil ve farnosti v Žatci, poté byl administrátorem farností v Lovosicích a Lounech. V březnu 1990 ho litoměřický biskup Josef Koukl jmenoval sídelním kanovníkem Katedrální kapituly sv. Štěpána a od 1. července 1990 generálním vikářem pro litoměřickou diecézi. Z tohoto úřadu byl na vlastní žádost uvolněn 1. prosince 1996.

V roce 1997 byl Mons. Bezděk ustanoven výpomocným duchovním (in spiritu-alibus) ve farnosti Terežín a od srpna 1999 se stal jejím administrátorem. Od března 1998 byl jmenován biskupským vikářem pro obor církevního školství v litoměřické diecézi. Od září 1998 byl ustanoven dómským farářem u sv. Štěpána a v listopadu 2000 byl jmenován děkanem Katedrální kapituly sv. Štěpána v Litoměřicích. Byl také prezidentem Diecézní charity Litoměřice. Z těchto funkcí byl postupně uvolněn. Zemřel po dlouhé a těžké nemoci 22. prosince 2009 v Městské nemocnici v Litoměřicích.

Se zemřelým se rozloučíme ve středu 30. prosince 2009 ve 14 hodin v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích. Po zádušní mši svaté a obřadech posledního rozloučení bude pohřben do kanovnické hrobky na místním hřbitově.

Jana Michálková

Nedělní výlet do Horního Maxova

Horní Maxov, horská obec jizerských hor, byla založena roku 1670 a pojmenována po jednom z rodiny Desfoursů (Albrecht Maximilian Desfours), majitelů panství. Naším cílem byl novogotický jednolodní kostel Nejsvětějšího Srdce Páně. Tento římskokatolický kostel byl navržen stavitelem Josefem Turnwaldem, v roce 1910 dokončen a vysvěcen litoměřickým biskupem Josefem Grossem. Od roku 1999 probíhaly rozsáhlé opravy kostela. V roce 2006 byla dokončena rekonstrukce větší části střechy, během které byla původní břidlicová krytina nahrazena měděným plechem. Opravována je postupně též fasáda, vitrážová okna i další části.

V obci sídlí Domov Maxov (dříve Ústav sociální péče pro mládež s mentálním postižením v Horním Maxově), který byl založen v roce 1963. Zpočátku žilo v maxovském ústavu 8 dětí z Jedličkova ústavu v Praze a v Liberci. O tyto první obyvatele ústavu se staralo 8 členek Institutu Blahoslavené Panny Marie (IBMV). Během roku 1964 byla provedena adaptace německé školy a poté se nastěhovalo do jejich prostor 40 chlapců.

Do ústavu nastoupily i další sestry institutu. Sestry se snažily vést chlapce k sebeobsluze, vytvoření základních hygienických návyků, pomoci a soucitu s ostatními. Program byl často zpestřován výlety, zájezdy na hrady, zámky a jiná kulturní představení, účastí na spartakiádě, sportovních hrách, kulturním a sportovním představením dovedností na Žofíně a na jiných kulturních vystoupeních.

Náboženský život obyvatel a zaměstnanců ústavu existoval od samého počátku. Řádové sestry měly kapli, společně se s chlapci modlily a navštěvovaly bohoslužby.

Všichni chlapci byli se souhlasem rodičů a opatrovníků pokřtěni. Svátek Mikuláše a Štědrý den slavili chlapci se sestrami v jídelně ústavu.

Obyvatelé kteří dovršili 26 let museli odejít do jiných zařízení pro dospělé (Kytlice, Svojsice, Heřmanův Městec, Thomayerova nemocnice).

V roce 1990 zde žilo 86 chlapců. V ústavu pracovalo 38 zaměstnanců. V průběhu roku 1991 odešlo na Slovensko 32 sester, zůstaly zde 4 sestry. V ústavu začali pracovat civilní zaměstnanci, což se neobešlo bez problémů (velká fluktuace zaměstnanců, neodpovědnost zaměstnanců, často nenastoupil nikdo do služby) a z toho pramenící zhoršený psychický stav obyvatel. Nastaly rozsáhlé rekonstrukce ubytoven...

V létě 1994 vzniklo z potřeby zaměstnanců a přátel ústavu občanské sdružení Portus, které si jako cíl do svých stanov zadalo pomoc lidem s mentálním postižením nebo jinak sociálně handicapovaným občanům. Občanské sdružení podporuje pracovní aktivity obyvatel, kulturní a sportovně rehabilitační činnosti (hipoterapie, bazén, doprava na aktivity, zvlhčovače vzduchu apod.) či nakupuje sociálně slabým obyvatelům osobní věci denní spotřeby.

Následovaly další rekonstrukce budov. 26. dubna 2003 byla panem biskupem Josefem Kouklem slavnostně vysvěcena kaple Božského Srdce Páně umístěná ve „školní budově“.

V současné době v Domově Maxov žije celoročně 54 obyvatel, dospělých mužů s mentálním handicapem v 5 domácnostech. Poskytování sociálních, provozních a zdravotních služeb zabezpečuje 69 zaměstnanců.

Jako nejvhodnější místo pro pracovní, volnočasové a terapeutické aktivity se jeví zřízení farmy s chovem hospodářských zvířat a ekologickým způsobem pěstování zeleniny. Tzv. přátelská farma bude nabízet zimní zahradu, bylinnou zahradu, ovocný sad, lesní školku, hipoterapii, chov koně, ovcí, koz a domácích zvířat.

Právě s obyvateli Domova Maxov jsme měli možnost se setkat v kostele při komentovaném koncertě, který připravil na neděli 27. prosince 2009 děčínský chrámový sbor.

V Horním Maxově je ještě více zajímavostí, např. pověstmi opředená Brechschmiedova kaplička, či chov jelenů v oboře za účelem farmaceutického využití parohů. A hezky je tam na jaře, v létě, na podzim i v zimě!

R. S.

Na mši svaté v Pasekách nad Jizerou

Paseky nad Jizerou - typická horská obec s přírodními krásami a zachovalou lidovou architekturou. Neopakovatelný půvab obce určuje původní lidová architektura, zejména roubené přízemní chalupy, z nichž mnohé jsou zapsány v seznamu kulturních památek. Nejcenější je stará škola z 18. stol., velká roubenka s výměnkářským přístavkem a Makovský mlýn.

Architektonickou církevní památkou je barokní jednododní kostel sv. Václava, který byl postaven v letech 1787 až 1789 na místě, kde byl původně vysoký les a skála. Vnitřní zařízení je jednotné, rokokové, z druhé poloviny 18. století. Hlavní oltář, dva postranní oltáře a kazatelna pocházejí z uzavřeného kostela ve Staré Boleslavi. Obraz svatého Václava na hlavním oltáři z roku 1886 je dílem malíře Vojtěcha Bartůňka.

Před kostelem stojí kříž z roku 1811 a dvě památné lípy z roku 1881. Za zákrstí je hrob prvního paseckého faráře Raimunda Kaspara. Při jižní kostelní zdi je si-

tuován hřbitov obehnaný pozoruhodnou kamennou zdí a vzácným centrálním barokním křížem. Skýtá nádherný výhled na panorama západních Krkonoš (historik umění V. V. Štech označil toto místo za hřbitov s nejkrásnějším výhledem).

V obci je Památník zapadlých vlastenců, věnovaný památce podučitele, písmáka a houslaře Věnceslava Metelky a spisovatele K. V. Raise, který právě z jeho zápisů čerpal pro svůj román Zapadlí vlastenci (Paseky nazývá Pozdětínem).

V prostorách farní budovy místní občané vybudovali v roce 1958 Památník. Vznikl díky mnoha ochotným dárcům vzácných rodinných památek. Připomíná historii české obce a její všední život, řemesla, hospodaření, ale i divadelní a hudební tradici. Expozice Krkonošská houslařská škola představuje Věnceslava Metelku jako zakladatele školy a Paseky jako kolébku houslařství. Vedle dalších exponátů je zde bohatá sbírka hudebních nástrojů. Od roku 1981 je památník v péči Správy Krkonošského národního parku jako Krkonošské muzeum. Nově toto zařízení funguje též jako informační středisko.

V Pasekách nad Jizerou působí Svatováclavský sbor. Vznikl jako chrámový pěvecký sbor při kostele sv. Václava v roce 1980. Sdružuje zpěváky z Pasek a blízkého okolí (30 - 35 členů), zpívá a capella, s doprovodem varhan i s doprovodem orchestru, který je složen převážně z profesionálních hráčů. Zpívá o všech církevních svátcích, vystupuje koncertně u nás i za hranicemi (Německo, Rakousko, Francie). Během své dvacetileté činnosti nastudoval na čtyřicet cyklických nebo rozsáhlejších skladeb (mše, Stabat Mater, magnificat, pašije). Od roku 1990 pořádá každý rok v první polovině měsíce srpna Pasecké hudební slavnosti, na které zve k spolupráci renomované sólisty. Slavnosti trvají tři dny a jejich součástí je vedle dvou koncertů i vernisáž výstavy. Na závěr zazní některé z velkých děl duchovní hudby při slavnostní mši svaté.

Podobu slavností pomáhal společně s hudebníky vytvářet publicista a prezidentův bývalý kancléř Ivan Medek. V roce 1991 navštívili slavnosti dirigenti Vác-

lav Neumann a Jiří Bělohávek. Účinkují zde pravidelně přední čeští sólisté a orchestrální hráči. Mezi ně patří např. Jana Jonášová, Virginie Walterová, Zdena Kloubová, Ivan Kusnjer a další. Základem stálého orchestru Akademie sv. Václava jsou hudebníci z České filharmonie, Vlachova kvarteta a jejich přátelé.

V neděli 27. prosince 2009 jsme měli možnost právě zde se v 15 hodin účastnit mše svaté. Svatováclavský sbor se sólisty a orchestrem předvedl Missu pastoralis od F. X. Brixioho. Při mši byl obnoven manželský slib manželů, na závěr bohoslužby žehnáno víno. Přestože nebyla extrémní zima, tak mrzlo a přišlo velmi vhod svažené víno, které bylo již připravené a ihned po mši svaté bylo naléváno...

Celá bohoslužba byla pěkným zážitkem. Já osobně jsem si připomenul dobu mého dětství. Bylo to např. tím, že stromečky kolem oltářů byly jen opřené o oltáře, bez stojánků, a na nich obyčejné vánoční svíčky. I na oltářích a kolem jesliček normální svíčky. A pak to, co už uvidíme jen velmi vzácně. Skleněný lustr v lodi kostela, který byl osazen rovněž pouze obyčejnými svíčkami, které celou mši hezky plápolaly...

R. S.

Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2010

Texty určené pro Týden modliteb za jednotu křesťanů ve dnech 18. - 25. ledna 2010 připravila místní skupina ze Skotska a konečnou podobu textům dala komise složená ze zástupců Papežské rady pro jednotu křesťanů a Komise pro víru a řád Světové rady církví. Pro rozjímání byla zvolena 24. kapitola evangelia podle sv. Lukáše, z níž jako ústřední myšlenku a motto celého týdne vybrali autoři verš „Vy jste toho svědky“.

Milé sestry a milí bratři v Ježíši Kristu, našem společném Pánu a Spasiteli!

Všichni dobře víme, že společná modlitba za jednotu je důležitou službou pro jednotu nás, křesťanů, a tedy pro naplnění Ježíšova odkazu, vyjádřeného jeho prosbou: „aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (J 17, 21). Tato společná modlitba otevírá naše srdce k přijetí Boží milosti, která pak v nás působí větší citlivost a touhu po jednotě a podněcuje konkrétní kroky, jež můžeme pro ni každý podle svých možností vykonat.

To, že se společně setkáváme a modlíme, nám navíc pomáhá, abychom se vzájemně blíž poznali a stali se dokonce i přáteli. I to je důležité pro cestu k jednotě, o kterou se mohou lépe snažit spolu s tím, koho dobře znám a kdo je dokonce můj přítel. To je zkušenost, kterou jsme mnozí během mnoha a mnoha společných modliteb a setkání udělali a jsme za ni Bohu vděční.

Letošní vůdčí myšlenkou Týdne modliteb je věta z Ježíšovy řeči na rozloučenou před jeho odchodem k Otcí: „Vy jste toho svědky“ (L 24, 48). Svědky lásky našeho ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Pána a jeho snahy zachránit všechny národy skrze pokání a odpuštění hříchů. Ta slova neplatila jen apoštolům, ale Ježíšovým učedníkům všech dob. Dnes jsou určena nám. Usilujme tedy o jednotu, ať je naše svědectví věrohodné!

Společnost kolem nás, tolik rozdělená především sobeckými zájmy, potřebuje vidět jednotu, vytvořenou na základě vzájemné lásky. Taková jednota se stává výmluvným a účinným svědětvím, že společnost může být vytvořena lépe a lidé v ní mohou být šťastnější a spokojenější. Je to zároveň ukázání směru a orientace pro mnohé hledající. Ukázání na Krista a Jeho království. Kež se nám v síle Boží milosti daří vytvářet takovou jednotu ve vlastních církvích a společenstvích i mezi církvemi.

Zveme vás tedy k modlitbám jak v Týdnu modliteb za jednotu křesťanů, který se koná vždy od 18. do 25. ledna, tak v Aliančním týdnu, který letos bude bezprostředně předcházet a bude probíhat od 10. do 17. ledna.

Mgr. Joel Ruml předseda ERC v ČR

Mons. František Radkovský delegát ČBK pro ekumenismus

celé viz.: <http://tisk.cirkev.cz/res/data/067/007481.pdf?seek=1259590657>

Alianční týden modliteb - ATM 2010

Další ročník ATM se v ČR bude konat v termínu 10. - 17. ledna 2010. Ústředním mottem této modlitební iniciativy je tentokrát verš ze Sk 1, 8 „a budete mi svědky“ a je cele zaměřen na oblast svědětví a evangelizace. Modlitební materiály, biblická čtení a témata k modlitbám jsou zdarma ke stažení. Věříme, že modlitba je naprosto centrální pro dobrou spolupráci ve službě, a to na úrovni místního sboru, města či celé země. Modlitba je zásadně důležitá pro kvalitní vztahy a jakékoli partnerství je založeno na dobrých vztazích. Otevřenost, důvěra, pokládání jeden druhého za lepšího sebe a oddanost jednat v nejlepším zájmu toho druhého může být dlouhodobě přítomná jen v kontextu modlitby.

http://www.ea.cz/Rozvoj_cirkev/ATM

Noc otevřených kostelů 18. ledna 2010

Noc otevřených kostelů je duchovní akce, která si za několik let svého konání získala pevné místo v kalendáři církevních akcí. Koná se na mnoha místech České republiky v různý čas církevního roku.

V Praze, na popud Ekumenické rady církví v ČR, vždy na počátku Týdne modliteb za jednotu křesťanů. V roce 2010 to bude v pondělí 18. ledna.

Hlavní myšlenkou této akce je otevřít kostely, synagogy a sbory lidem a uspořádat program v čase, který není pro život místního křesťanského společenství třeba úplně obvyklý. V rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů se také často konají společné ekumenické bohoslužby nebo biblické hodiny, což je jedna z variant, jak se zapojit do Noci otevřených kostelů.

Mnoho lidí, i v našich sborech, je v dnešní době velmi intenzivně zaměstnáno, a tak jim třeba mnohdy nezbyvá tolik času být s ostatními bratry a sestrami ve společenství své církve tak, jak by chtěli. Také mnozí z těch, kteří do kostela o nedělích nenajdou cestu, právě třeba kvůli pracovním či rodinným povinnostem, by

mohli být osloveni touto možností přijít do chrámů Páně ve večerních hodinách, ať už na ekumenické bohoslužby či za programem duchovním, kulturním, modlitebním.

...

Za ERC v ČR, Mgr. Sandra Zálabová, vedoucí tajemnice Ekumenické rady církvi v ČR.

<http://www.ekumenickarada.cz/index.php?setlang=1&ID=1540>

Jak slavili Keltové Vánoce

Tak jsme se dočkali a Vánoce jsou zase tu. Než ale usedneme k Štědrovečernímu stolu, musíme zařídit spoustu věcí, nakoupit dárky, obstarat kapra a stromeček... Jako každý rok to neminulo ani mě a moji rodinu. Když jsem ve středu procházela přeplněným nákupním centrem, napadlo mě, jak to asi řešili naši předci, když neexistovaly supermarkety a obchodáky. Tak jsem začala hledat a zjistila jsem spoustu zajímavých věcí.

Keltové zdobili své přibytky rostlinami - tújemi, cypřišky, jalovci, zeravy, borovicí, břečťanem, cedrem, zimoztrázem...

Tyto rostliny spíš dnes vnímáme jako pohřební. Měli na výběr z mnoha stálezelených rostlin, protože žili po celé Evropě i malé Asii. O zimním slunovratu ještě přibýlo jmelí, ale jestli se pod ním líbali, tak to nevím. V západní Evropě místo jmelí používali cesmínu. Červené bobule cesmíny symbolizují slunce, jmelí je ochranou proti zlým vlivům. Jmelí má jednu zajímavou vlastnost, že odcloňuje zemské záření. Když např. v místnosti, kde proutek reaguje, zavěsíme jmelí, tak už budou reakce proutku ty tam. Prý je to odzkoušené, ale já s tím zkušenosti nemám. Keltové jmelí ze stromů stloukali. Jejich kněží se vypravovali o zimním slunovratu do lesa. Jeden z nich oblečený do bílého roucha utřál srpem svazek jmelí a ostatní ho dole chytali do bílého plátna, aby se jmelí nedotklo země. Jmelí bylo symbolem života a ochranným talismanem. Díky svým lepivým semenům se mu přikládala moc vyvolat nebo udržet svazek mezi dvěma osobami opačného pohlaví.

Stálezelené rostliny symbolizují věčnost, a pokud mají ostré trny nebo jehlice chrání dům před uřknutím a zlým úmyslům. Na Štědrý den nosili Keltové pod stromeček dary přírodě. Odtud vznikla tradice dávat dárky pod stromeček. Asi většina nás má na stromečku nějakou zlatou ozdobu. Kelty byly potvrzeny jeho léčivé účinky. Jak jsem se už zmínila, Keltové nosili dárky pod stromeček, ale stromeček si neodnášeli domů, ale nechávali ho v přírodě. Tuto tradici změnili v Německu, kde od 18. století začali stromečky řezat a nosit si je domů. Se Štědrým dnem souvisí i zvyk půstu, abychom samozřejmě viděli zlaté prasátko. Pověra o zlatém prasátku, které se mělo objevit dětem na Štědrý den, když byly hodné a o Štědrém dnu se postily, mohly dostat ořechy a cukroví. Toto pochází také od starých Keltů. Lesní kanec byl jejich kultovním zvířetem, a kdo ho uviděl nablízku, měl být obdařen bohatstvím, štěstím a zdravím. Od zimního slunovratu se začalo počítat tzv. „14 svatých nocí“, kdy bylo zvýšené zemské záření. Lidé se proti němu chránili právě půstem a jmelím. Při půstu se jedla speciální postní jídla, která byla určená

pro tuto příležitost - žluté pokrmy, kaše, placky, vejce, pokud byla. Obřadním jídlem byla ryba, kterou o zimním slunovratu musel ulovit muž. Velké poleno se ozdobilo chvojím a pentlemi, poprášilo moukou a polilo pivem, whiskou nebo svěcenou vodou. To na znamení budoucí dobré úrody a na počest slunce. Poleno (z dubového, jasanového nebo bukového dřeva) se zapálilo slavnostně v rodinném krbu zbytkem polena od loňska a mělo hořet čtrnáct dní – tedy tzv. svatých nocí do Tří králů. První noc se u polena sešla celá rodina, bděla až do rána, vyprávěly se příběhy, pověsti a pohádky. Popel z tohoto polena se rozsypal po zahradě a poli, aby byla dobrá úroda. Také se ho špetka dávala do stájí a na půdu, aby dobytek prospíval a do domu neuhodil blesk. V období romantismu se poleno už nevešlo do kamínek, která nahradila krby, tak se zdobené dávalo doprostřed vánočního stolu. V 19. století Francouzi vymysleli, že když už je to na stole, mohlo by to být i k jídlu a upekli roládu plněnou krémem a zdobenou jako dřevěné zasněžené poleno. Také se připíjelo a žehnilo ovocným stromům v sadě, dobytku a jiným zvířatům, někde zakopávali pod strom ovocné koláče a lili jablečný mošt či pivo dalším zvykem bylo dávání slámy pod vánoční stůl, aby byla dobrá úroda, talíř s pokrmem navíc, rozkrojování jablka, je-li tam hvězdička, házení okrajovaných jablečných slupek za sebe a věštění ženichova jména z výsledného tvaru slupky. Také třesení bezem (třesu třesu bez, ozvi se mi pes, kde můj milý dnes...) pochází z keltských dob. Bez, patřil mezi posvátné stromy a také byl považován za vstup do říše skříteků. Pokud na bezu ještě před zimním slunovratem zůstaly bezinky, druidové z nich vařili rituální víno, které se potom na slunovrat pilo. Z jablek se dělaly různé ozdoby, už na Samhain a o slunovratu také.

Noc Samhainu z 31. 10. na 1. 11. byla tou nejčarovnější nocí roku - v tuto dobu, jedinkrát v roce, se prolínal náš svět se světem mrtvých. Keltové v tuto dobu zažehovali ve svých obydlích posvátné ohně. To proto, aby mohly duše jejich předků navštívit svůj bývalý domov a ohřát se u ohně... Tyto ohně se zapalovaly v co nejhojnější míře, to aby duše nemusely dlouho bloudit. Snad mezi nimi nebyly jen dobré duše předků, ale i různé přízraky a strašidla, před kterými bylo třeba se mít na pozoru. Dodnes se o tom můžeme přesvědčit při oslavách Halloweenu, jehož tradice se v tyto dny dochovala v některých zemích západní Evropy a přeneseně i USA.

Keltové si dělali také jablečné svícny nebo jablko propíchané větvičkami a kořením, dětem pekly jablečný vrkoč se sušeným ovocem.

<http://www.lovecpokladu.cz/home/jak-slavili-keltove-vanoce-367>

Okénko do knihovny

autor: Guy Gilbert
název: O dětech a výchově
z obsahu:

„Naše mládež je nevychovaná, vysmívá se autoritám a nemá žádný respekt ke starcům. Naše děti dnes nevstávají, když vstoupí do místnosti kmet, odmlouvají rodičům a místo práce se vybavují. Jsou docela prostě špatní.“

Sokrates (469-399 př. Kr.)

„Ztrácím veškerou naději v budoucnost naší země, pokud ji zítra povede dnešní mládež, protože tahle omladina je nesnesitelná, nezkratná, prostě strašná.“

Hesiodos (720 př. Kr.)

„Náš svět dosáhl kritického stadia. Děti už neposlouchají rodiče. Konec světa nemůže být daleko.“

Egyptský kněz ((2000 př. Kr.)

„Tato mládež je prohnala skrz naskrz. Mladí lidé jsou zlomyslní a leniví. Nikdy nebudou jako mladí kdysi. Ti dnešní nedokážou zachovat naši kulturu.“

Hliněná tabulka nalezená v troskách Babylonu, stará 3000 let

Populární francouzský vychovatel a kněz věnuje rodičům svazek rad k výchově dětí. Je pro francouzskou veřejnost obecně známou osobností, na kterou se lidé (i rodiče) obracejí. Tohoto svérázného sedmdesátiníka v kožené bundě a odřehých džínách s vyjadřováním mladých z ulice, kterým se věnuje, tito mladí „berou“.

Jeho názory jsou v knize prostoupeny drobnými příběhy a krátkými ilustrujícími dialogy z jeho více než čtyřicetiletého působení. Najdeme tu i satirické reflexe a paradoxy. Závěr tvoří jakási celková rekapitulace rad rodičům. Knížku ocení jak rodiče, tak i čtenáři se zájmem o myšlenky a činnost známého kněze a vychovatele.

vybrala M. J.

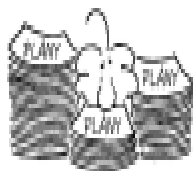

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze zasedání Farní rady ze dne 20. prosince 2009

Farní rada se naposledy sešla (až na dva její členy) ve „starém“ složení v neděli 20. 12. 2009. V příjemném prostředí rekapitulovala svou činnost... Konstatovali jsme, že něco se za dvouleté volební období podařilo, něco ne, ale každopádně že bylo dobře, že farní rada existovala.

Volba členů „nové“ farní rady u nás spadá do adventní a vánoční doby. Je to doba příprav, často nejen těch duchovních, pak oslav, a tak se lehce mohlo stát, že jsme volbu možná ani nezaregistrovali, či ji nevěnovali náležitou pozornost.

Další potíž může být i ta, že se sice podle vidění dost známe, ale přiřadit jméno určité osobě může činit nepřekonatelné potíže. Je pak těžké navrhnout toho „svého“ kandidáta.

Můžeme danou osobu přímo oslovit a na jméno se optat, čehož asi využije menšina. Jinou „přijatelnější“ možností asi bylo zeptat se někoho, koho známe, zda on neví jak se jmenuje „ta paní co dělá xy, chodí xy, pracuje xy...“ Pokud máme štěstí, budeme znát i jméno své oblíbené osoby, kterou bychom rádi viděli ve farní radě!

Děčín - Podmokly

A možná většina si řekne, no vždyť já skoro nikoho neznám a tak se mě nějaká volba vlastně ani netýká... Někdo si ale možná uvědomí, že bychom měli přeci jen o sobě více vědět. A jméno je začátkem... Pomoci by nám měla i „srdíčka“, která si o první neděli již tradičně „vytahujeme“ a na konkrétní osobu více myslíme. Víme vždy, za koho se vlastně modlíme?

Přesto nová farní rada zvolena pravděpodobně bude. Jakým bude přínosem pro farnost a jak se nám bude „líbit“ ale jako při každé volbě záleží na nás všech.

- Navržených kandidátů bylo 17
- Kandidaturu přijalo 8
- Zveřejnění kandidátů 3. ledna 2010
- Volby proběhnou 10. ledna 2010. Farnost zvolí 3 členy FR, O. František vybere další 3 členy.

R. S.

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 8. ledna 2010, jenže to ještě nebude po volbách. Takže někdy jindy :-)

Kontaktujte členy FR - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
	místopředseda
	zapisovatelka
	člen
	člen
	člen
	člen

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2010	3. ledna	7. února	7. března	4. dubna
2. května	6. června	4. července	1. srpna	5. září
3. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 20 / 15 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:00	15:00	16:45	Dolní Žleb	14:09	16:09	17:03	18:09
Čertova Voda	13:09	15:09	16:54	Čertova Voda	14:15	16:15	17:08	18:15
Dolní Žleb	13:15	15:15	17:00	Děčín hl. nádr.	14:24	16:24	17:18	18:24

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2009	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	9 198 Kč	1 813 Kč	2 600 Kč	Na církevní školy
Únor	8 955 Kč	1 240 Kč	4 650 Kč	Svatopetrský haléř
Březen	6 913 Kč	1 534 Kč	0 Kč	
Duben	10 968 Kč	1 841 Kč	600 Kč	Na Svatou zemi
			4 734 Kč	Na návštěvu sv. Otce
Květen	10 208 Kč	2 206 Kč	3 050 Kč	Na TV Noe
Červen	6 137 Kč	2 328 Kč	1 790 Kč	Na záchranu kostelů
Červenec	5 980 Kč	1 501 Kč	0 Kč	
Srpen	9 858 Kč	3 112 Kč	0 Kč	
Září	6 574 Kč	1 299 Kč	1 961 Kč	Na charitu
Říjen	10 100 Kč	1 332 Kč	4 500 Kč	Na misie
			2 027 Kč	Na pojištění
Listopad	9 643 Kč	1 662 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	94 534 Kč	19 868 Kč	25 912 Kč	

Biblický koutek

34. část

Petr. První apoštol. Jeho pravé jméno je Šimon, povoláním rybář, ženatý, pocházel z Betsaidy. Ježíš mu dal jméno Petr (hebrejsky Kéfa), což znamená skála, a světil mu úkol řízení a vedení církve. Svůj úkol naplňoval v Jeruzalémě a potom v Římě, kde byl také později pro víru usmrčen (64 po Kr.)

Galilejské moře. Bylo pojmenováno podle oblasti, ve které se nachází, na severu Palestiny. Je v něm velká hojnost ryb. Znamější je pod jménem Genezaretské nebo Tiberiadské jezero. Jeho velikost je asi 200 km čtverečních; jde o kotlinu, která se nachází 209 m pod hladinou moře. V Ježíšově době ho obklopovalo devět měst, mezi nimi i Kafarnaum.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Stali jsme se terčem útoku

Milí čtenáři, ne každý našim stránkám *Víra.cz* pochopitelně přeje. Stali jsme se opakovaně terčem útoku hackerů, kteří přesměřovali naši vánoční stránku *vanoce.vira.cz* na pornostránky. Není to tedy vánoční překvapení naší redakce, ale zásah zvenčí. Na jejich zprovoznění a zabezpečení nyní pracujeme...

Život přináší různá nemilá překvapení. Ničím se ale nesmíme nechat vyvést z míry. Bůh žehnej Vám všem, a i těm, kteří toto mají potřebu dělat...

„Nechť vánoční svátky naplní srdce všech pokojem a mírem!“ (Benedikt XVI.)

Redakce webu viraz.cz

Odkud se bere zlo, které vsadilo na zvrácený sex, pornografii, sobectví, okrádání a zabíjení bezbranných, starých, nemocných, rasizmus, hyzdění těla, odpornou mluvu, drogy všeho druhu, cílené ničení hezkého...? Jak „vznikli“ aktéři, co toto činí? Jejich věk již sahá k 11. roku! Všimáme si a bojujeme proti zlu ve svém okolí? Distančujeme se od něho a dáváme nekompromisně najevo co je správné?

R. S.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Pout' do Filipova** - Letos vychází pout' na noc z úterý 12. na středu 13. ledna. Poutní mši svatou bude 13. 01. 2010 ve 04:00 sloužit biskup Jan Baxant.
- ☞ **Týden modliteb za jednotu křesťanů** - 18.–25. ledna 2009. Motto: „Vy jste toho svědky“ (L 24,48).
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Želva Loudalka

Mám tu něco pro naše rodiny s malými dětmi. Možná neznáte webové stránky <http://olomouc.op.cz/loudalka.htm>, kde je možno nalézt spoustu materiálů právě pro rodiny s malými dětmi. Jsou zde čtení přístupná pro předškolní děti. Ti takto mohou být vedeny po celý liturgický rok. Opravdu se jedná o bohatý materiál a velkou pomoc pro mladé rodiny. Zde na pokračování jsem vybral O mši svaté.

R. S.

1. Úkon kajcnosti

Milé děti, k Loudalce přišla na návštěvu její kamarádka Breptalka. Venku zrovna pršelo a bylo hodně bláta. Breptalka si však zapomněla očistit botičky o rohožku a tak se stalo, že koberec v Loudalčině pokojíčku je celý zablácený. „To jsme tomu daly, to bude mít maminka zase starost“, bědovala Loudalka. Pak přišly obě želvičky na svačinu a maminka říká: „Umyjte si pěkně před jídlem ruce.“ Jenže Loudalka byla pohodlná, maminku neposlechla a snědla dobrou svačinu neumytýma a špinavýma rukama. Dobrá bábovka jí sice chutnala, ale večer ji kvůli neumytým rukám hodně bolelo břicho. „To jsem tomu dala, příště si ty špinavé ruce opravdu poctivě

umyji,“ pomyslela si Loudalka. Navíc ještě večer shodila na zem vázu, která se rozbila.

Dobře věděla, že už si toho maminka všimla, ale Loudalka dělala jako by nic. Přišla do kuchyně a ptá se: „Mami, jak se máš?“ Maminka však mlčela. Loudalka řekla: „Mami, já ti řeknu nový vtip!“ Jenže maminka se ani neusmála. „Mami, proč nic neříkáš, ty mě nemáš ráda?“ zeptala se želvička. A maminka odpověděla: „A co ten zablácený koberec a rozbitá váza? Nic mi k tomu nepovíš?“ Loudalka se zastyděla a řekla: „Mami, moc mě to mrzí, že jsem ten koberec zašpinila a že jsem tu vázu shodila. Mrzí mě, že jsem se ani nedokázala přiznat. Opuště mi to, prosím!“ Konečně se na maminčině tváři objevil úsměv a řekla: „Tak teď už je to v pořádku a mám se opravdu dobře, když jsme se smířily. Teď už mi dokonce můžeš říct i další vtip a ráda se mu zasměji. Znáš ještě nějaký?“ A byl to nakonec moc krásný večer. A krásný byl tím, že Loudalka poprosila maminku za odpuštění a že se smířily. Kdyby to nedokázala, večer by byl moc smutný a zůstala by asi sama.

Tak je to i na začátku mše svaté. Přicházíme se setkat s Pánem Ježíšem, přicházíme mu říct, že ho máme rádi a poprosit ho o mnoho dobrých věcí. Jenže někdy máme srdíčko špinavé od zlobení jako Breptalka měla špinavé boty od bláta. A neusmířit se s Pánem Ježíšem a nepoprosit ho nejdříve o odpuštění, to je jako když se jí špinavýma rukama anebo se vleze zablácenými botami do pokojíčku. Proto na začátku mše svaté je moc důležitá chvíle ticha, kdy si uvědomíme, co se na nás Pánu Ježíši nelíbilo. Litujeme toho a poprosíme ho o odpuštění. A pak už s ním celou mši svatou můžeme být v radosti a krásně naslouchat jeho slovům.

(pokračování příště)

http://olomouc.op.cz/loud_mse_sv.htm

Slavnosti a svátky

3.	1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie
6.	1. Slavnost Zjevení Páně
10.	1. Svátek Křtu Páně
25.	1. Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola

Významné dny

LITURGIE	1.	1. Světový den modliteb za mír
	18. - 25.	1. Týden modliteb za jednotu křesťanů
	17.	1. Den uprchlíků
	31.	1. Světový den pomoci malomocným

Výroční dny biskupů

5.	1. Mons. Lobkowicz	narození (1948)
6.	1. Mons. Škarvada	biskupské svěcení (1983)
	Mons. Causero	biskupské svěcení (1993)
10.	1. Mons. Causero	jmenování nunciem v České republice (2004)
11.	1. Mons. Paďour	biskupské svěcení (1997)

- Mons. Malý biskupské svěcení (1997)
13. 1. Mons. Causero narození (1940) - 70. výročí
19. 1. Mons. Hrdlička narození (1942)
27. 1. Mons Otčenášek převzetí diecéze (1990) - 20. výročí
31. 1. Mons. Graubner svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 - Obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:00
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		15:00 Bynov ^{*/}

**/ Přes zimní období (říjen - duben) jsou mše svaté v pečovatelském domově, vždy od 15:00*

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 31. 01. 2010, před 1. neděli v únoru ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)